

тоя овчаринъ вмѣсто сѣщинския паша на комититѣ. Гердеанитѣ и тѣхния началникъ убѣдително, дори съ клѣтва, доказвахъ на невѣрующитѣ, че лицето, което стои прѣдъ тѣхъ е сѣщинския паша на комититѣ, макаръ и да е облеченъ въ овчарски дрѣхи.

Върху гърдитѣ на исправения прѣдъ конвой, като *стожаръ*, бунтовникъ, бѣ пришита дебела хартия; на хартията бѣ написана съ едри арабски букви *присъдата* — *илям*. На полата на *илям* имаше български надписъ, написанъ отъ рѣката на нѣкой-си *Гердански*, писаръ отъ паспортното отдѣление; българския надписъ гласеше: „Отъ Чирпанъ Стоянъ Заимовъ осъденъ на смъртъ“. Въ турския текстъ на *илям* се изброявахъ извършенитѣ отъ бунтовника прѣстѣпления; особено биеше на очи слѣдния пасажъ: „*чръзъвичайния и извънредния сѣдъ*, като взема прѣдъ видъ: 1) че *Стоянъ Заимовъ* е *най-главния подстрѣкатель* на послѣднитѣ вълнения въ дунавската областъ; 2) че той прѣдъ сѣда *не показва ни най-малко раскаяние* за сторенитѣ отъ него злодѣяния — то прѣдмѣтния *Заимовъ* се *осъди ни смъртъ чръзъ обѣсване*“. *Илям* 1) бѣ прикаченъ върху гърдитѣ на виновника, за да чете мало и голѣмо и да знае, че който отъ *раитѣ* дига глава противъ царцината, главата на тагъвъ се туря въ влупа на бѣселвата.

Рѣцѣтѣ на виновника бѣхъ заключени въ желѣзни гривни-бѣлезници; на врата му лѣщеше дебелъ желѣзенъ герданъ, а на гердана бѣ прикачено въжето за развождане изъ улицитѣ.

Офицерина, слѣдъ като провѣри здравината на бѣлезницитѣ, гердана и въжето, даде команда на конвой: около тридесять голи шашки блѣсвахъ; втора команда се даде и шествието се проточи по главната руссенска улица.

На чело на шествието вървеше *Мемшиг-паша* — руссенския фитишъ-грандоманиякъ; той ѣздеше на куца магарича, държеше въ една рѣка зеленъ парцалъ, прикаченъ на шарена прѣчка; тоя парцалъ въ очитѣ на умствено побъркания бѣ *санджай-шерифъ* — свѣщенното знаме — религиозно-националното расковниче на мюсюлманския миръ. Прѣзъ рамо бѣ приплесналь нѣкаква си рѣждава „дамаския“; накиченъ бѣ отъ главата до подкорема съ разни медали, направени отъ тенекия, и дадени му отъ руссенскитѣ *звезеци* за нѣбакви си „небесни заслуги“, направени отъ него на турската царцина. На главата му стърчеше високъ дервишки кюлафъ, накаченъ съ всевъзможни *дженгардаци* и съ знакове на разни

1) Тоя документъ се намира днесъ въ рѣцѣтѣ на пишущия тия редове.